

AD IMITATIONEM PROVERBIORUM.

ῥῶν, φροῖν, ὀνειδίζομενος ἐκ ἐντρέπεται. κρείσσον ἀφ' ἐμῆς μεδισμῶς ἀποκόπηται τῷ θυμῷ, ἢ θηροῦ ὄσῳ ἀνημέρωτος· ἀνδρὶ δὲ σοφῷ πῶς κλαυθμῶς ὑπὲρ γέλωτα· τίς δ' ὄσφ' μοι ἐπὶ φόματος φυλακῶν, καὶ ἐπὶ τῷ χιλιέων μὲ σφραγίδι παυέρον, ἵνα μὴ πῶσῳ δὲ αὐτῶν, ἢ ἡ γλωσσά μου ἀπολέσῃ με; Δέασσα ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βελῶν αὐτῶν, καὶ μὴ ἀφῆς με πωρεῖν ἐν αὐτοῖς. Σὺ ῥῶν εἶπας, κύριε, ὅτι ἐμὲ τὸ λόγων σε διαμαρτυρήσῃ, καὶ ἐμὲ τὸ λόγων σε καταδικαυθήσῃ· εἰ ῥῶν ὁ Προφήτης εἶρηκεν, ὡς ῥαίως ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ διακοσμητὴ ἡμῶν, τί εἶπον ἐγὼ ὅ ἐν ἀμαρτίας ἡμετέρας; Καὶ νῦν, Δέασσα, πᾶσα ἡ ἐλπίς μου εἰς τὸς οἰκτιρῶν σε ἀποκρέμα. ἰλαοθήτι μοι τῶ ἀμαρτωλῶ. Κύριε, μετῴσωσόν ὄφθαλμῶν μὴ μοι δῶς, καὶ ἐπιθυμίαν κακῶν ἀποστρέψον ἀπ' ἐμῶν. ἀγαπήτε, μὴ πείσῃτε πῶς ἀπειθήνους ἐνυπνίους, πολλὰς γὰρ ἡπάτησεν τὰ ἐνύπνια, καὶ ἔξέπεσον ἐλπίζοντες εἰς αὐτά. Εἰς πῶσα γὰρ μέτρα ἐφθάσαμεν, ἵνα ὁπτασίας Ἀγγέλων ἴδωμεν; Μεγάλη παροργιστὴ καὶ δόξα ἡ παπεινοφροσύνη, καὶ ὅσα εἶν ἐν αὐτῇ πῶμα. Σημεῖον παπεινοφροσύνης, τὸ τὰς δυοὶ χερσὶν ἐπιδοῦναι ἐν παντὶ χεῖραν ἀδελφῶν, ὡς αὐτῶν καὶ ἀποδέχεσθαι. Μοναχὸς ἐπιζητεῖ κληρονομίαν τῆς κτίσεως σαρκῶν ἡμεῶν, πωρεῖται εἰς πειρασμῶν· ὁ δὲ ἐμὲ τὸν Κύριον σωθήσεται. Μὴ εἶπες, εἰάν γνησῶσῳ, πῶσῳ ἀφ' ἐμῶν ἀποστρέψομαι; πῶσῳ τὸ αὐτοῖν ὅσα ἐντραπῆ ἡμῶν μεμνησῶσῳ; καὶ πῶσῳ τῶν γῆρας σε ἡδὴ μεμνησῶσῳ; Τῆν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν διακοσμίαν ζητήσωμεν, καὶ ταῦτα πάντα πωρεθῆσεται ἡμῶν· αὐτῶν γὰρ εἶρηκεν, ὁ δὲν ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ ῥαίως ὦν χεῖρας ἔχει πῶσῳ ἡμῶν ἀγίστασθαι αὐτῶν. Εἰάν ὅ ταῦτα πῶσῳ μὴ ζητήσωμεν, φανεροὶ ἐσμεν ὅτι εἰ πῶσῳ τῶν ἀγνοῶμεθα. ἐπίρριψον οὖν ἐπὶ τὸν Κύριον τὴν μέμνησῶσῳ σε, καὶ αὐτῶν σε διατρέψῃ. Εἰάν ὁ Κύριος βουδῶσῃ εἰς χεῖρας σε τί, ὡς αὐτῶν μέλλοντος λόγους ποιῶν, φρόντιζε. Ὁ ἐλεῶν πτωχὸς, πωρεθῆσεται ἀγαθῶν· ὁ δὲ ἀνελεῶν ἀποκλεισθήσεται ἔπιπρανὸς νυμφῶν. ὅς πῶσῳ πῶσῳ ἐπὶ ἀνθρώπων ὅσα ὄψεται πῶσῳ ἀγαθῶν· ὁ δὲ ἐλπίζων ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, σωθήσεται. Μὴ γίνῃς τραχὺς ἐν γλωσσῇ σε, ὅτι φόμα διακίβη ἀποσάξει χεῖρας. Βρώματα πολλὰ παχύνει διανοῖαν, ἐγκράτεια δὲ ἀγαθὴ καθαρῶν αὐτῶν. Πρόσεχε, μοναχέ, πῶσῳ εἶχε σιωπηλῶν γυναικῶν· ὄρα, ἀγαπήτε, μὴ ποτε ἐν πῶσῳ ἀφ' ἐμῶν ἡ ἀναλαβῆ, ἢ τῆν τῆν λοιπῶν πῶσῳ ἀφ' ἐμῶν, θηροῦ δὲ ἢ τῆν ψυχῆ· πολλὰ γὰρ τὰ ἐνεδρα ἔπιπρανὸς. Κρεῖσσον παλαμὰ φορεῖν, ἢ τῆν ψυχῆς ἐπιμελεῖσθαι φῶσῳ Κυρίῳ, ἢ πῶσῳ ἀφ' ἐμῶν.

A pietatem. Ignavus enim, inquit, etiam conviciis exceptus, non confunditur. Satius est subridendo iracundiam atque furorem praecidere, quam asperere & crudeliter offerari: viro autem prudenti planctus risu suavior est. Quis dabit ori meo custodiam, & super labia mea signaculum firmum, ut non cadam per ipsa, & lingua mea perdat me? Domine vitae meae, ne derelinquas me in consilio eorum, & ne permittas me cadere in illa. Dixisti enim, Domine: Ex verbis tuis justificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis. Nam si Propheta dixit: Velut pannus menstruae omnis justitia nostra: quid dicam ego, qui in peccatis natus sum? Et nunc, Domine, ex tuis miserationibus tota spes mea dependet. Propitius esto mihi peccatori. Domine, elationem oculorum ne dederis mihi, & concupiscentiam malam averte a me. Carissime, ne fidem fallacibus adhibeas somniis: nam multos seduxerunt somnia, in iisque spem ponentes exciderunt. Ad quas enim nos devenimus mensuras, ut visiones Angelorum adspiciamus? Magna felicitas & gloria est humilitas: & non est in ea lapsus atque ruina. Signum porro humilitatis est, ambabam manibus omni loco ac tempore subvenire fratri necessitatem patienti, non fecus ac opem ab aliis recipere. Monachus hereditatem parentum carnalium requirens, in tentationes incidet: qui autem Dominum exquirat, salvabitur. Cave dixeris: si confuero, unde sustentabor? De craftino non est permiffum nobis follicitos esse. Et de fenecture tua nunc anxie atque follicite cogitas? Regnum Dei & justitiam ejus quaeramus, & omnia haec adjicientur nobis. Ipse enim dixit: Novit Pater vester caelestis, quid opus sit vobis, antequam rogetis eum. Si vero ista primum non quaesierimus, jam percipuum est, nos de his minime laborare. *Facta igitur in Dominum curam tuam, & ipse te enutriet.* Si Dominus aliquid in manibus tuis prosperaverit, quasi ipse rationes tecum subducturus sit, satage. Qui pauperum miseretur, bonis replebitur: at qui misericordiae viscera claudit, a caelesti quoque sponfi thalamo excludetur. Qui confidit in homine, non accipiet bona: at qui in Domino sperat, salvabitur. Ne sis asper in lingua tua, quoniam os justii distillat gratias. Tibi multi craftam ac stupidam reddunt mentem: bona autem temperantia purgat eam. Attende, monache, attende tibi a conversatione mulierum. Vide, carissime, ne forte praetextu atque occasione cuculli, aut analabi, vel alterius amictus, tua capiatur anima: multae enim sunt infidiae fraudulentum inimici. Satius est veteres ferre vestes, & curam habere animae in timore Domini: quam splendide vestiri, & tur-

Prov. 20.
Math. 12.
Isai. 64.
Sap. Sirac. 33.
Math. 6.
Ibid.
Psalm. 54.